

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32058-05-19 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

מספר בקשה: 5

לפני כבוד השופט רונן אילן

המבקש: רביב דרוקר

נגד

המשיבים: 1. וולטר סוריאנו
2. עו"ד אילן בומבך

משיבים פורמליים: 1. העין השביעית עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית
2. שוקי טאואסיג
3. אורן פרסיקו

החלטה

לפני בקשה לסילוק התביעה על הסף בטענה להיעדר עילה.

הרקע לבקשה

1. בתביעה נשוא החלטה זו עותרים המשיבים (התובעים) לחיוב המבקש והמשיבים הפורמליים (כולם – הנתבעים) בפיצוי בסך כולל של 580,000 ₪ ובטענה להוצאת לשון הרע. המבקש, רביב דרוקר, הינו הנתבע 1 בכתב התביעה. המשיבים, הינם התובעים בכתב התביעה. המשיבים הפורמליים, הינם הנתבעים 2 – 4 בכתב התביעה.
2. להלן, בתמצית, העובדות כפי שהן מובאות בכתב התביעה המתוקן, אשר הוגש ביום 4.6.19:
 - א. במהלך פברואר 2018, הגיש המשיב 1, וולטר סוריאנו (להלן: "סוריאנו") תביעה נגד המבקש (ת.א. 18-02-43260) ובה עתר לחיוב המבקש בפיצוי בסך של 500,000 ₪ ובהתבסס על טענות להוצאת לשון הרע (להלן: "התביעה הקודמת"). במסגרת התביעה הקודמת, טען סוריאנו כי במהלך ראיון עם המבקש בתכנית רדיו ביום 11.2.18, התבטא המבקש באופן המייחס לסוריאנו קשר לפעילות פסולה של איסוף מידע והתחקות אחר חוקרים ממשטרת ישראל. פרסום זה הציג את סוריאנו, כך נטען, כמי שהוא לא פחות מ"איש צללים" של ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו, ואשר נשלח מטעמו לעקוב אחר שוטרים במחלקת החקירות של משטרת ישראל. פרסום זה, כך נטען בתביעה הקודמת, מהווה הוצאת לשון הרע ובגינו יש לחייב בפיצוי סוריאנו על נזקיו, ולחילופין בפיצוי ללא הוכחת נזק. ניסיון ליישוב המחלוקות לא צלח, וביום 18.4.19 הגיש המבקש את כתב ההגנה מפני התביעה הקודמת. בכתב ההגנה, כופר המבקש בטענות המועלות כנגדו וטוען שאין בסיס לתביעה. פירוט טענות ההגנה של המבקש מפני התביעה הקודמת, איננו רלוונטי להכרעה בבקשה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32058-05-19 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

ב. המשיבה הפורמלית 1, העין השביעית עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית, הינה עמותה רשומה המפעילה אתר אינטרנט המכונה "העין השביעית" ("האתר"). המשיב הפורמלי 2, שוקי טאוסקי, הינו עורך האתר והמשיב הפורמלי 3, אורן פרסיקו, הינו עיתונאי אשר גם מעלה כתבות פרי עטו לאתר.

ג. ביום 23.4.18, פורסמה באתר כתבה אשר כותרתה "כתב הגנה חושף פרטים על קשריו של וולטר סוריאנו לנתניהו" (להלן: "הפרסום הראשון"). כתבה זו, הפרסום הראשון, עוסקת בעיקרה בסקירת טענותיו של המבקש כפי שהובאו בכתב ההגנה שהוגש מטעמו מפני התביעה הקודמת.

ד. מיד בעקבות הפרסום הראשון, פנה סוריאנו (באמצעות פרקליטו – המשיב 2) למשיבים הפורמליים, וטען שהפרסום הראשון מהווה הוצאת לשון הרע, וכן כי לא תעמוד למשיבים הפורמליים ההגנה הנתונה למי שמצטט כתבי טענות, שכן הפרסום הראשון כולל פרטים ואמירות שכלל אינם חלק מכתב ההגנה.

הטרענייה שהעלה סוריאנו בקשר עם הפרסום הראשון, התייחסה בעיקר לכותרת המשנה של הפרסום הראשון, אשר כללה את הביטוי "פניות של סוריאנו לנתניהו על רקע עסקאות נשק". אמירה זו, טען סוריאנו, איננה נכונה וכלל איננה מופיעה בכתב ההגנה.

טרענייה נוספת של סוריאנו בהתייחס לפרסום הראשון, הייתה ביחס לשלל ציטוטים שהובאו בפרסום הראשון, דווקא מתוך אותו פרק בכתב ההגנה אשר הגיש המבקש ואשר כותרתו "על התובע בקצרה". באותו פרק בכתב ההגנה (סעיפים 18 – 29) תיאור אשר לפי הנטען, מלמד על זהותו ופועלו של סוריאנו. ציטוט נרחב של מידע זה בפרסום הראשון, כך נטען, מהווה כשלעצמו הוצאת לשון הרע כלפי סוריאנו.

ה. למחרת היום, ביום 24.4.18, הובאה באתר כתבה נוספת בקשר עם סוריאנו, וכותרתה: "נוני חיפש אותך, אבי פחימה מודיע שהכל בסדר" (להלן: "הפרסום השני").

בחלקו הראשון של הפרסום השני, מובאות נוספות מתוך כתב ההגנה אשר הוגש מטעם המבקש בגין התביעה הקודמת, ובפרט כאלו המתייחסות למסמך אשר צורף כנספח 1 לכתב ההגנה, ואשר הוכתר בכותרת "העתק מרשימת טלפונים בלשכת נתניהו".

בחלקו השני של הפרסום השני, טענות נוספות ביחס לעסקיו של סוריאנו בכלל וקשריו עם עו"ד יצחק מולכו בפרט. אף אלו, לפי הנטען בפרסום השני, מתוך כתב ההגנה ומסמך נוסף שצורף כנספח 4 לכתב ההגנה וכונה "letter Of Intent מיום 16.1.03".

ו. מיד בעקבות הפרסום השני, שב סוריאנו ופנה למשיבים הפורמליים, ושוב - בטענה להוצאת לשון הרע שבצעו כלפיו.

טענות סוריאנו ביחס לפרסום השני, מתמקדות באמירות המייחסות לחברה שבבעלותו פעולות מתוחכמות של מעקב, איסוף מידע והשגת נתונים, ובשירות לקוחות שונים.

בפרט, הליון סוריאנו על השימוש שנעשה בפרסום השני בביטוי "Hacking" כביטוי לשירותים שהעניקה החברה שבבעלותו, שכן לשיטתו לביטוי זה משמעות שלילית במיוחד, והיא נתפסת כביטוי לפעילות לא חוקית של שימוש במערכות מחשב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32058-05-19 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

עוד הלין סוריאנו בפנייתו על השימוש החוזר ונשנה בביטוי "אוליגרכים" לייצוג לקוחות שלו בפרסום השני, ככזה המציג אותו באור שלילי.

לטענת סוריאנו, פרטים אלו בפרסום השני, הביטויים "Hacking" ו-"אוליגרכים", כלל לא היוו חלק מכתב ההגנה וכך גם שני שמות של מי שנטען שהיו לקוחות החברה (מר דימיטרי ריבולבלב וגב' רות פרסול). הבאת אלו בפרסום השני איפוא, כך טוען סוריאנו, שוללת את אפשרות המשיבים הפורמליים לחסות בהגנה הנתונה בחוק איסור לשון הרע לציטוטים מכתבי טענות בהליך משפטי, אך גם מלמדת על קשר ישיר שבין המבקש למשיבים הפורמליים.

כך, לפי טענת סוריאנו, מתברר שהמבקש הוא זה שמסר למשיבים הפורמליים את המידע שהובא בפרסום השני, אך לא בכתב ההגנה.

ז. בעקבות פניית סוריאנו, תוקן הפרסום השני והוסרו ממנו הביטויים עליהם הלין - הביטויים "Hacking" ו-"אוליגרכים", ושמותיהם של השניים - מר דימיטרי ריבולבלב וגב' רות פרסול.

דא עקא, ולפי טענת סוריאנו גם לאחר תיקון זה, נותר הפרסום השני בגדר "הוצאת לשון הרע" כלפיו, באשר הוא מוסיף לייחס לו "פריצה למחשבים בשירות בעלי הון", שזה, במלים אחרות, ייחוס מעשים פליליים. לפי טענת סוריאנו, בכתב ההגנה שהגיש המבקש בתביעה הקודמת אין כלל ייחוס מעשה שכזה של "פריצה למחשבים" לסוריאנו ולכלל היותר ניתן למצוא בכתב ההגנה אמירות לפיהן זהו שירות שהציעה החברה שבבעלותו בעבר ללקוחותיה. לפיכך, כך טוען סוריאנו, האמירות בפרסום השני המייחסות לחברה "פריצה למחשבים" אינם דיווח הוגן על שנכתב בכתב ההגנה.

ח. בימים שלאחר הפרסום השני, החליפו הצדדים מכתבים שבהם התבצרו בעמדותיהם. סוריאנו בטענה להוצאת לשון הרע והתנהלות לא הוגנת, אפילו בריונית. המשיבים הפורמליים בטענה הדוחה מכל וכל את טענותיו. כך, בהיעדר הסכמה, הוגשה ביום 15.5.19 התביעה בתיק זה, כאשר סוריאנו לבדו הוא התובע.

ט. בעקבות הגשת התביעה, ביום בו הוגשה, פרסמו המשיבים הפורמליים כתבה נוספת אשר כותרתה "סיקרנו תביעת השתקה - ונתבענו" (להלן: "הפרסום השלישי"). גם על פרסום זה התרעם סוריאנו. לטענתו, סיקור התביעה בפרסום השלישי נעשה בצורה לא מאוזנת, מגמתית, ובאמירות שאינן אמת. אמירות שכולן שיקוף עמדת המשיבים הפורמליים בלבד, בלי כל ניסיון לייצוג הוגן של עמדתו.

י. הגשת תביעה זו זכתה לכיסוי בתקשורת, וביום 19.5.19 התנהל ראיון משותף של עו"ד אילן בומבך (המשיב 2) ומר שוקי טאוסגי (המשיב הפורמלי 2) בתחנת רדיו. במהלך הראיון המשותף, לאחר דברים שאמר עו"ד בומבך, טען מר טאוסגי כי הדברים שאמר עו"ד בומבך מהווים "אוסף של שקרים". בהמשך, כך נטען, המשיכו המשיבים הפורמליים והציגו באתר את עו"ד בומבך כמי שאיננו דובר אמת בכל הקשור לתביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32058-05-19 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

בכתבה אשר פורסמה באתר למחרת היום, 20.5.19, בקשו המשיבים הפורמליים להראות כיצד, לשיטתם, לא אמר עו"ד בומבך את האמת בעימות שהתקיים יום קודם. עו"ד בומבך מלין ארוכות על הטענות המובאות בכתבה זו, אך טענותיו (סעיפים 111 – 133 לכתב התביעה המתוקן) אינן עוסקות במבקש ולכן אינן רלוונטיות לצורך החלטה זו.

הבקשה לסילוק התביעה על הסף

3. בכתב ההגנה, טוען המבקש כי יש לסלק את התביעה על הסף ככל שהיא מתייחסת אליו. לפי גרסת המבקש, אין לו כל קשר לפרסומים בגינם הוגשה התביעה, פרסומים שכולם פרי מעשי המשיבים הפורמליים ואינם קשורים אליו כלל. המבקש סוקר את טענות המשיבים בכתב התביעה המתוקן, וטוען כי מתוך עשרות סעיפי התביעה השונים, שמו שלו נזכר רק במספר בודד של סעיפים (סעיפים 7, 8, 12, 41, 46, 47, 66 ו-67), אלא שאף באלו הסעיפים הוא מובא כטענות רקע בלבד. למעשה, כך טוען המבקש, הטענה היחידה כלפיו בקשר עם הפרסומים נשוא התביעה היא שהוא זה שהעביר למשיבים הפורמליים מידע, אשר לא היווה חלק מכתב ההגנה שהגיש בתביעה הקודמת.

המבקש מכחיש מכל וכל את הטענה להעברת מידע כלשהו למשיבים הפורמליים, וטוען כי הטענה הזו נסתרה מניה וביה כבר מעיון בכתב ההגנה שהגיש, שכן ניכר מתוכנו שהוא כולל את כל אותן טענות עליהן מתבססת תביעה זו.

עוד טוען המבקש כי הגשת תביעה זו נגדו מהווה שימוש לרעה בהליכי משפט, שכן זו דוגמה מובהקת לתביעת השתקה, אשר תכליתה היחידה להלך אימים ולחסום ביקורת על סוריאנו.

4. בתגובתם לבקשה, טוענים המשיבים שאין לה כל בסיס וכי התביעה עוסקת בפעילות משולבת של כלל הנתבעים. של המבקש ושל המשיבים הפורמליים אשר עשו יד אחת והביאו להוצאת לשון הרע כלפי סוריאנו.

לפי גרסת המשיבים, העביר המבקש למשיבים הפורמליים מידע אשר איננו חלק מנוסח כתב ההגנה שהגיש בגין התביעה הקודמת וממעשה זו נובעת אחריותו. המשיבים מצביעים על הבדלים בין נוסח כתב ההגנה המצוי בתיק בית המשפט, לנוסח קודם ושונה אשר הגיע לידי המשיבים הפורמליים וכלל פרטים נוספים בקשר עם טענות ההגנה של המבקש. האפשרות היחידה לאופן מסירת הנוסח השונה של כתב ההגנה למשיבים הפורמליים הינה מסירתו על ידי המבקש במישרין ומכאן, זו גרסת המשיבים, אחריותו לפרסומים. לשיטת המשיבים, ניתן לראות במבקש "כותב משותף" של הפרסומים נשוא התביעה.

המשיבים מבקשים להדגיש את הזהירות בבחינתה של בקשה לסילוק תביעה על הסף, וטוענים כי נוכח הטענות המובאות בכתב התביעה, חלקן כלל איננו מוכחש בכתב ההגנה וחלקן מוכחש בלשון כוללנית, אין כל בסיס לבקשה.

ביחס לטענות המבקשות לסווג תביעה זו כ"תביעת השתקה", טוענים המשיבים שאין בסיס לטענות ועל כל פנים, אין בטענה זו כדי לבסס טענה לסילוקה של תביעה על הסף.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32058-05-19 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

דיון

5. על אף ההצגה הנרחבת (יחסית) של הטענות בכתב התביעה המתוקן, העובדות הנדרשות לבירור בקשה זו מצומצמות וממוקדות. התביעה עוסקת ב- 4 פרסומים נפרדים. הפרסום האחרון מבניהם, הינו זה שנעשה במהלך העימות שבין המשיב 2, עו"ד בומבך, למשיב הפורמלי 2, מר שוקי טאואסיג, במהלך שידור הרדיו ביום 19.5.19. פרסום זה הביא לתיקון כתב התביעה והוספת עו"ד בומבך כבעל דין, כתובע נוסף. לפרסום זה אין כל קשר למבקש, אין כל עתירה המתייחסת למבקש בקשר לפרסום זה וממילא שגם החלטה זו לא עוסקת כלל בטענות בקשר עם אותו הפרסום.
- הפרסום השלישי מבין הפרסומים נשוא התביעה, הינו זה שנעשה ביום 15.5.19, בעקבות הגשת התביעה בתיק זה. גם הטרוניות בקשר עם הפרסום השלישי לא עוסקות במבקש ואינן רלוונטיות להחלטה זו.
- כך מתברר שהטענות כלפי המבקש הינן טענות סוריאנו בלבד וכי אלו מתייחסות לשני הפרסומים שנעשו טרם הגשת התביעה – הפרסום מיום 23.4.19 (הפרסום הראשון) והפרסום מיום 24.4.19 (הפרסום השני). על פרסומים אלו מתבססת התביעה כלפי המבקש.
6. לטענת המבקש, התביעה כלפיו בתיק זה מהווה ביטוי מובהק של "תביעת השתקה", ומכאן ההצדקה לסילוק התביעה על הסף.
- כפי שמובא על ידי שני הצדדים בבקשה מיום 29.6.20 ובתגובה מיום 2.7.20, בפסק דין שניתן לאחרונה על ידי מותב זה (ת.א. 30803-05-17 מכלוף נ' בן שושן [פורסם בנבו] 15.6.20) התייחסות נרחבת לסוגיה זו של "תביעת השתקה". באותו עניין הוטעם כי בירור טענה לסיווגה של תביעה, בין בטענה להוצאת לשון הרע ובין בכלל, ככזו שהיא "תביעת השתקה", כרוך בדרך כלל בבירור עובדתי.
- יישום המבחנים המקובלים לסיווג תביעה ככזו, מראה שאומנם העניין נשוא תביעה זו מעורר עניין החורג מעניינם הפרטי של הצדדים, ברם אין זה ברור מאליו כי בין הצדדים פערי כוח משמעותיים וודאי שאין זה ברור מאליו שהתביעה הוגשה בטענה לסכום נזק מופרך, כאשר העתירה ביחס למבקש הינה לחיובו בפיצוי בסך של 160,000 ₪ (סעיף 135 בכתב התביעה המתוקן). ואף שאין לבטל תביעה בסכום כלשהו, ודאי שלא בסכום כזה, ספק אם זהו המקרה לתביעה בסכום המצביע על סיווג התביעה כ"תביעת השתקה".
- על כל פנים, בחינת אפשרות זו מחייבת בירור עובדתי, אין מקומה בשלב זה של הדיון, ואין טענה זו מבססת טענה לסילוק התביעה על הסף.
- כך נותרה לבירור הטענה לסילוק התביעה על הסף בשל היעדר עילה.
7. בהתאם למושכלות יסוד של דיני הפרוצדורה האזרחית, "פרשת התביעה מגלה עילה אם התובע, בהנחה שיוכיח את העובדות הכלולות בתביעתו, זכאי יהיה לקבל את הסעד המבוקש על ידו" (ע"א 109/49 חברה להנדסה ולתעשייה בע"מ נ' מזרח שירות לביטוח, פ"ד ה 1585, 1591).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32058-05-19 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

מעצם טיבו, הדיון בבקשה למחיקה על הסף מחמת העדר עילה הוא דיון משפטי המתמקד בבחינת כתב התביעה, הא ותו לא. "שאלת קיומה של עילה אינה נוגעת ישירות להוכחות שיובאו במשפט. הבחינה של קיום עילה נעשית אך ורק על יסוד האמור בכתב התביעה" (רע"א 3312/04 אשורנס גנרל דה פרנס נ' הכונס הרשמי בתפקידו כמפרק בנק הצפון אמריקה, [פורסם בנבו], 26.10.05, פסקה 11 בפסק הדין של השופט גרוניס). כך גם אין צורך לצרף תצהיר לבקשה כאמור, שכן בית המשפט אינו מברר את אמיתות העובדות אלא יוצא מתוך הנחה שהתובע יצליח להוכיח את כל העובדות להן טען (ע"א 194/87 סאלח נ' רשות הפיתוח, פ"ד מד (2), 185, 187). זו גם הסיבה לכך שהחלטה זו כוללת תיאור הטענות בכתב התביעה, ומבלי להידרש לטענות המפורטות בכתבי ההגנה. טענות שלעת זו אינן רלוונטיות לבירור הבקשה.

נוכח בקשה זו, יש לבחון אם כתב התביעה מגלה עילת תביעה כלפי המבקש. אם יזכה המשיב 1, סוריאנו, בסעד לו עתר כלפי המבקש, בהנחה שיוכיח את כל העובדות להן טען בכתב התביעה.

8. עיון בכתב התביעה המתוקן מעלה כי את החלק העוסק במבקש ניתן לחלק לשניים. החלק הראשון בטענות כלפי המבקש, איננו קשור כלל לפרסומים נשוא התביעה אלא לפרטים אשר בחר המבקש לכלול בכתב ההגנה שהגיש במסגרת התביעה הקודמת. לטענת המשיבים (למשל סעיפים 29 ו-30 בכתב התביעה המתוקן), בחר המבקש לכלול בכתב ההגנה שהגיש בגין התביעה הקודמת שלל פרטים שאינם נדרשים כלל לבירורה ורק כמעשה נקמנות כלפי המשיב 1, סוריאנו, ובניסיון להרתיעו מפני עמידה על טענותיו בתביעה הקודמת. דא עקא, שהעתירות לפיצויים בכתב התביעה המתוקן כלל אינן עוסקות בטענות שטען המבקש בכתב ההגנה בתביעה הקודמת, ככל הנראה מתוך מודעות להגנה המוחלטת שנתונה לבעל דין על פרסום שנעשה תוך כדי דיון בבית המשפט (סעיף 13 (5) בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965; להלן: "החוק").

כך מסתבר שטענות המשיבים ביחס למה שנטען בכתב ההגנה בתביעה הקודמת מובאות כרקע בלבד, ולא בניסיון לבסס עילת תביעה כלפי המבקש.

9. החלק השני המתייחס למבקש בטענות המשיבים בכתב התביעה המתוקן, הינו זה העוסק בשני הפרסומים המתייחסים לסוריאנו, ואשר נעשו בעקבות הגשת כתב ההגנה בתביעה הקודמת, ביום 23.4.19 וביום 24.4.19.

מעיון בכתב התביעה המתוקן, עולה כי המשיבים אינם מייחסים למבקש את ביצוע מי מאותם שני פרסומים. המשיבים מציינים במפורש כי מדובר בפרסומים שעשה המשיב הפורמלי 3 (מר אורן פרסיקו) באתר המכונה "העין השביעית". כך הפרסום הראשון (סעיף 14 בכתב התביעה המתוקן) וכך הפרסום השני (סעיף 35 בכתב התביעה המתוקן). פרסומים אלו מבססים, אליבא המשיבים, עילת תביעה כלפי כלל המשיבים הפורמליים נוכח הקשר שיש להם לפרסומים ולאתר. מאידך, אין כל טענה בכתב התביעה המתוקן שלפיה המבקש עצמו בכלל קשור למי מאותם שני פרסומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32058-05-19 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

10. למעשה, מכתב התביעה המתוקן מתברר שהתביעה כלפי המבקש איננה מתבססת על אותם שני פרסומים, מיום 23.4.19 ומיום 24.4.19, אלו למידע אשר מסר המבקש למשיבים הפורמליים.

אותו "פרסום" המהווה יסוד הכרחי בביסוס תביעה להוצאת לשון הרע הינו, לשיטת המשיבים, מידע שמסר המבקש למשיבים הפורמליים. בהיעדר טענה שלפיה המבקש עצמו בצע את הפרסומים באתר, טוענים המשיבים כי המבקש מסר למשיבים הפורמליים מידע, שעליו הם הם ביססו את הפרסומים.

במילים אחרות, אותו "פרסום" שעשה המבקש ועליו מתבססת תביעה זו נגדו, הינו בחילופי דברים שבינו לבין המשיבים הפורמליים. כך בדיוק נטען (סעיף 46 בכתב התביעה המתוקן):

"עולה בבירור מהדברים הנ"ל, כי דרוקר סיפק לנתבעים 2 – 4 את המידע שאותו חיסה והסתיר בכתב ההגנה שהגיש, וכך פעל, באמצעותם, לשחרר מידע שבכוונה לא פורט בכתב ההגנה ושמיילא איננו רלוונטי להגנתו באותה תביעה ולמהות התביעה כלפיו. התובע נדהם מכך שהנתבעים 2 – 4 משמשים כלי שרת בידיו של דרוקר, והלכה למעשה הוא הבין כי דרוקר הזין את הנתבעים 2 – 4 במידע שבכוונה לא גולה בכתב הגנתו. דבר זה בדיוק עשה דרוקר גם בכל הנוגע לכתבה הראשונה."

על טענה זו חוזרים המשיבים בסעיפים נוספים (סעיפים 66 ו-67 בכתב התביעה המתוקן).

11. כאמור, בכדי שכתב תביעה יבסס "עילה" נגד נתבע, שומה על התובע לפרוש מסכת עובדתית כזו אשר ככל שתוכח, תביא למתן הסעד הנתבע. כך בכלל. כך גם בתביעות המתבססות על טענה להוצאת לשון הרע.

כאשר מדובר בהוצאת דיבה, המילים (או המעשה, לפי העניין) מהוות את הבסיס העיקרי להקמת העילה, ובלעדיהן אין. על כן, כבר נקבע, כי התובע על פי החוק אינו יכול להסתפק בטענה שהנתבע הוציא דיבתו, ועליו לציין בכתב תביעתו את "פירוט המילים, בכתב או בע"פ, בהן השתמש התובע" ואשר מולידות לטענתו את עילת התביעה. (רע"א 2291/12 מרדכי הלפרין נ' חיים איצקוביץ [פורסם בנבו] 25.6.12)

אם טוענים המשיבים לפרסום שעשה המבקש ומהווה "לשון הרע" כלפי סוריאנו, לא די להם לטעון בלשון כוללנית כי סיפק מידע למשיבים הפורמליים, אלא עליהם להביא פירוט העובדות המבססות טענה זו. פירוט אותו "קשר" לו טוענים המשיבים. פירוט אותם "דברים" שאמר או כתב המבקש למשיבים הפורמליים. ודבר מאילו אין בכתב התביעה המתוקן. המשיבים אינם טוענים אפילו לשיחה שהתקיימה בין המבקש לבין מי מהמשיבים הפורמליים, ולא כל שכן לצורה אחרת של תקשורת ביניהם. כל שטוענים המשיבים בהקשרו של המבקש, הוא כי זה "מסר מידע" למשיבים, בלי שום ניסיון להביא פריטים או עובדות בהקשרה של טענה זו.

כך, למשל, טוענים המשיבים כי בפרסום הראשון יוחסה לסוריאנו פנייה "על רקע עסקאות נשק" (סעיף 16 בכתב התביעה המתוקן) וזו מהווה הוצאת לשון הרע שכן טענה זו איננה מופיעה בכתב ההגנה של המבקש. המשיבים אינם טוענים שהמבקש "מסר" מידע שכזה למי מהמשיבים הפורמליים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32058-05-19 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

וכך גם טוענים המשיבים כי בפרסום השני יוחסה לסוריאנו פעילות המכונה "האקינג בשירות אוליגרכים" (סעיף 38 בכתב התביעה המתוקן) ואף שני שמות בעלי הון המוזכרים כלקוחות סוריאנו (סעיף 44 בכתב ההגנה המתוקן). ושוב, המשיבים אינם טוענים שאלו אמירות בפרסום שעשה המבקש באוזני המשיבים הפורמליים או בכלל. הפוך והפוך בכתב התביעה המתוקן, על 143 סעיפיו, ולא תמצא מהו אותו "פרסום" שעשה המבקש, ואשר אם יוכח שאכן עשהו – תתקבל התביעה נגדו.

12. זאת ועוד, אפילו בהתעלם מהיעדרה של תשתית עובדתית לביסוס הטענה לכוזה "פרסום" שעשה המבקש, הרי אין כל עתירה לסעד בגין פרסום שכזה.

עתירת סוריאנו לסעד ולפיצוי, מתבססת אך ורק על אותם פרסומים שעשו המשיבים הפורמליים. כך, למשל, בסעיף 137 בכתב התביעה המתוקן, מדגיש סוריאנו את זכותו לפיצוי "בגין כל אחת משתי הכתבות מושא כתב תביעה זה".

אותן כתבות שפורסמו, הן הן שהיו לצנינים בעיני סוריאנו והן הן העילה עליה מתבססת התביעה. לא "פרסום" שעשה המבקש באזני מי מהמשיבים הפורמליים. בגין כזה "פרסום" לא עותר סוריאנו לפיצוי או לכל סעד אחר.

13. למעלה מכך, ככל שניתן להבין מניסוח כתב התביעה, לא טוענים המשיבים לקשר ישיר שהתקיים בין המבקש לבין מי מהמשיבים הפורמליים בקשר עם העניינים נשוא התביעה, אלא רק להעברת נוסח של כתב ההגנה שהגיש המבקש בגין התביעה הקודמת. כך נטען (סעיף 41 בכתב התביעה המתוקן):

התובע הבהיר לנתבעים 2 – 4, כי דרוקר מסר להם העתק אחר של כתב ההגנה, אך אפילו בכתב ההגנה שמופיע באתר לעין כל, אין זכר למילים האלה.

דא עקא, שאפילו על פעולה זו שמים המשיבים ייבם, אפילו זו זו הפעולה אשר לשיטתם מבטאת "פרסום" של לשון הרע, אין הדבר יכול לבסס עילת תביעה כלפי המבקש.

אין פעולה שכזו יכולה לבסס טענה להוצאת לשון הרע בלי קשר להיותה מובאת בלי כל ניסיון למסור פרטים אודותיה, אלא נוכח הפרשנות המרחיבה להגנה המוחלטת הניתנת בסעיף 13 (5) שבחוק. הגנה זו הרי הורחבה כך שתחול גם על כל "צעד הננקט בקשר עם ההליך בכל

שלב משלביו השונים" (רע"א 43/11 עו"ד רועי הרם נ' יצחק זקס [פורסם בנבו] 28.8.11, פסקה 5). לפיכך, אפילו נערך מטעמו של המבקש כתב הגנה, אשר בהמשך תוקן בהשמטת מספר פרטים, כאשר נוסח כתב ההגנה הגיע לידיעת המשיבים הפורמליים טרם תוקן, עדיין אותו נוסח הרי מהווה צעד שנקט בקשר עם ההליך. ופרסומו אם כן, אפילו היה נטען שנעשה על ידי המבקש, חוסה בהגנת סעיף 13 (5) לחוק.

14. וכך ניתן לסכם:

א. חלקו של המבקש בתביעה זו, לפי הטענות בכתב התביעה המתוקן, מצומצם. מכלל הפרסומים והטענות שמביאים המשיבים בכתב התביעה המתוקן, אלו הנוגעות למבקש עוסקות רק בסוריאנו (המשיב 1) ורק בשנים מהפרסומים – הפרסום הראשון והפרסום השני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32058-05-19 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

ב. ביחס לשני פרסומים אלו, אין כל טענה שלפיה בוצע הפרסום על ידי המבקש. המשיבים מדגישים כי מדובר בפרסומים באתר, שעשו המשיבים הפורמליים לבדם. אותו "פרסום" אשר עשה המבקש לפי הטענות בכתב התביעה המתוקן, מתייחס לקשר שבין המבקש לבין המשיבים הפורמליים. לטענת המשיבים, היה זה המבקש אשר סיפק למשיבים הפורמליים את המידע, שעליו ביססו הם את הכתבות באתר. את הפרסום הראשון והפרסום השני.

ג. מצב זה מציב בפני המשיבים קושי משולש.

ראשית, אין בכתב התביעה המתוקן כל ניסיון להציג תשתית עובדתית לכזה קשר נטען בין המבקש לבין מי מהמשיבים הפורמליים. כל שיש בכתב התביעה המתוקן, באותם סעיפים ספורים בהם בכלל מוזכר המבקש, הינן טענות כוללניות למידע שהעביר למשיבים הפורמליים. תשתית עובדתית אשר ככל שתוכח תזכה את התובע בסעד הינה תנאי הכרחי לקיומה של עילת תביעה, ובהיעדרה – אין עילת תביעה.

שנית, אין בכתב התביעה המתוקן כל טענה שלפיה אותו "פרסום" שעשה המבקש לפי הנטען, אותו קשר שבינו לבין מי מהמשיבים הפורמליים הכולל העברת מידע, מבסס עתירה לסעד כלשהו. העתירה לסעדים מתבססת אך ורק על אותן כתבות באתר ולא על חילופי דברים שבין המבקש למי מהמשיבים הפורמליים. משמע, אפילו יוכח שהועבר מידע מהמבקש למשיבים הפורמליים, לא יפסק לסוריאנו סעד בגין עובדת זו שכן אין הוא עותר כלל לסעד בגין עובדה זו.

ושלישית, אפילו יוכח שהיה כזה "פרסום" במידע שמסר המבקש, ואפילו הייתה עתירה לפיצוי בגין אותו "פרסום", דינה של התביעה כלפי המבקש להידחות. כך, כאשר אותו "פרסום" עליו רומזים המשיבים בא לכדי ביטוי בפעולה אחת ויחידה – מסירת עותק מנוסח של כתב ההגנה, אשר היה שונה במקצת מזה שהומצא להם. מסירתו של נוסח כתב ההגנה מפני תביעה הינה צעד שננקט "בקשר עם ההליך" וחוסה בהגנה מוחלטת לפי סעיף 13 (5) בחוק.

ובמצב זה, אפילו יוכחו כל אותן עובדות שנטענו בכתב התביעה המתוקן, הרי שהתביעה כלפי המבקש תידחה, ומשמע – אין למשיבים עילת תביעה כלפי המבקש.

15. אשר על כן, אני מקבל את הבקשה, קובע כי כתב התביעה המתוקן איננו מגלה עילת תביעה כלפי המבקש, ולפיכך דינה של התביעה המתייחסת למבקש – להימחק.

אף שמאז הגשת התביעה חלפה תקופה לא מבוטלת, ואף שהקשיים הניצבים בפני המשיבים הוצגו להם כבר במהלך ישיבת קדם המשפט והם בכל זאת לא מצאו לעתור לתיקון כתב התביעה המתוקן, מאחר וסילוקה של תביעה על הסף מהווה צעד קיצוני, הננקט רק בלית ברירה – תינתן למשיבים האפשרות לעתור לתיקון כתב התביעה כך שיגלה עילה כלפי המבקש.

16. ניתנת לפיכך למשיבים ארכה עד ליום 20.7.20 להגיש בקשה לתיקון כתב התביעה, כך שיגלה עילת תביעה כלפי המבקש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32058-05-19 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

היה ותוגש בקשה לתיקון כתב התביעה כאמור, תתברר הבקשה לפי התקנות.
היה ולא תוגש תביעה כאמור, תימחק התביעה כלפי המבקש, ותמשיך להתברר רק כלפי המשיבים הפורמליים.
המשיב 1 יישא בהוצאות המבקש בגין בקשה זו בסך של 10,000 ₪.
ניתנה היום, י"ד תמוז תש"פ, 06 יולי 2020, בהעדר הצדדים.

רוני אילן, שופט

